

ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพอำเภอราษฎร์บ้านที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และคณะกรรมการ
จัดทำธรรมนูญสุขภาพอำเภอกรุงศรีฯ ได้เสนอ หลักการมีส่วนร่วม การเปิดช่องทางรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาค
ส่วน ใช้ข้อมูลวิชาการและการจัดการ ความรู้เป็นฐานสำคัญ เพื่อให้ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ สะท้อน
เจตนาภัยและเป็นพันธะ ร่วมกันของสังคม ให้สังคมสามารถนำไปใช้เป็น กรอบและแนวทาง ในการกำหนดทิศทาง
และเป้าหมายของ ระบบสุขภาพในอนาคต ทั้งนี้ ภาคีเครือข่ายระดับพื้นที่สามารถจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพ
เฉพาะพื้นที่ของตน โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งกับธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ คณะกรรมการจัดทำธรรมนูญ
สุขภาพอำเภอกรุงศรีฯ และภาคีเครือข่าย แกนนำชุมชน แกนนำห้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้อง จึงกำหนดข้อตกลงไว้ดังนี้
ข้อ ๑ ธรรมนูญนี้เรียกว่า “ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพอำเภอกรุงศรีฯ พ.ศ. ๒๕๕๔”

นิยามศัพท์

ข้อ ๒ ในธรรมนูญนี้

“สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นรัฐวิสาหกิจ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์กรมหาชนและหน่วยงานอื่นของรัฐ

“คุณธรรม” หมายความว่า คุณงามความดี ที่วิญญาณพึงสำนึกระบุในจิตใจของตน ในเรื่องความจริง ความดี ความงาม และใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

“จริยธรรม” หมายความว่า แนวทางแห่งความประพฤติที่ยึดหลักคุณธรรม

“มนุษยธรรม” หมายความว่า ธรรมของคน ธรรมที่มนุษย์พึงมีต่อกัน มีเมตตากรุณา เป็นต้น

“เศรษฐกิจพอเพียง” หมายความว่า แนวการดำเนินอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสากล โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในออก และภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำใช้การต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีจิตสำนึกรักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อ การรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและก้าวข้ามทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า คุณลักษณะของการบริหารหรือการปกครองเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ มีคุณภาพและเกิดความคุ้มค่า ไม่มีข้อต่อรองการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก ตอบสนองความต้องการของประชาชน และมีการประเมินผลการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักความเรียบง่ายและตรวจสอบได้ หลักธรรมาภิบาลภาพและธรรมาภิบาล หลักธรรมาภิบาล

“การสร้างเสริมสภาพ” หมายความว่า การกระทำที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้ครุภารี

ສາທາລະນະທາງກາຍ ຈີຕີ ປັບປາແລະສັກຄົມ ໂດຍສັນສັນພອຕິກຣມນົກຄວລະກາງຈັດກາສຶກແວດລ້ອມແລະ

สภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม “นโยบายสาธารณะ” หมายความว่า ทิศทางหรือแนวทางที่สังคมโดยรวมเห็นว่า หรือเชื่อว่าควรจะดำเนินการไปใน ทิศทางนั้น รวมถึงนโยบายที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดมาจากรัฐด้วย “ การมีส่วนร่วม ” หมายความว่า การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ในลักษณะของการร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับประโภชั่นร่วมติดตามประเมินผลและตรวจสอบ “การป้องกันโรค” หมายความว่า การกระทำหรือองค์กรที่บำบัดสิ่งบางอย่างเพื่อไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยหรือเป็นโรค และการป้องกันไม่ให้ลักษณะขึ้นในกรณีที่หายจากการเจ็บป่วยหรือเป็นโรคแล้ว สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับ คือ การป้องกันก่อนการเกิดโรคหรือก่อนการเจ็บป่วย การป้องกันโรคในระยะที่เกิดโรคหรือเจ็บป่วยขึ้นแล้ว และการ ป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพเมื่อยาหายจากการเจ็บป่วยแล้ว “การควบคุมโรค” หมายความว่า การควบคุมโรคระบาด โรคไม่ติดต่อ โรคติดต่อ อันตรายต่างๆ รวมทั้งโรค ที่เกิดจากการปนเปี้ยนของสารต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมและอาหาร และโรคอื่นๆ ที่สามารถลดความสูญเสียสุขภาพ ชีวิต และทรัพยากรได้หากมีการตรวจพบแต่เนิ่นๆ “การบริการสาธารณสุข” หมายความว่า การบริการต่างๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุม โรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาพความเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน “ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ” หมายความว่า องค์ความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความชำนาญในการดูแล สุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมาในท้องถิ่นซึ่งรวมถึง การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ ที่ประชาชนและชุมชนใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างสอดคล้องกับ ท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย “การแพทย์แผนไทย” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้หรือต่ำรากการแพทย์แบบไทยที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมา หรือตามการศึกษาจากสถานศึกษาที่รับรองโดยกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรค ศิลปะ ทั้งนี้ ให้ครอบคลุมการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์การแพทย์บางอย่างประกอบการวินิจฉัยและการบำบัดโรค ตามที่กฎหมายกำหนด “การแพทย์พื้นบ้าน” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมาซึ่ง มีลักษณะเฉพาะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม จริยheit ประเพณี และทรัพยากรของชุมชนท้องถิ่น และเป็นที่ยอมรับของ ชุมชนท้องถิ่นนั้น “หมอพื้นบ้าน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถในการดูแลสุขภาพโดยอาศัยภูมิปัญญาการแพทย์ พื้นบ้าน “ผู้ปริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการซักชวนเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับ บริการจากผู้จัดให้มีเชิงสินค้าหรือบริการหรือข้อมูลข่าวสาร อันนำไปสู่การปริโภค และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้า หรือผู้ได้รับบริการโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม “การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ” หมายความว่า การนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวกับสุขภาพที่หน่วยงานของรัฐ และภาคส่วนต่างๆ จัดทำขึ้น เพื่อเผยแพร่และสื่อสารกับประชาชนด้วยรูปแบบและช่องทางต่างๆ “ บุคลากรด้านสาธารณสุข ” หมายความว่า ผู้ให้บริการสาธารณสุขที่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดรองรับ “ กำลังคนด้านสุขภาพ ” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีบทบาทในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การ รักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งรวมถึงบุคลากรด้านสาธารณสุข ผู้ประกอบวิชาชีพด้าน สาธารณสุข บุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรทางการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก อาสาสมัครด้านสุขภาพต่างๆ แกนนำและเครือข่ายสุขภาพตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

“ระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ” หมายความว่า การจัดการทางการเงินการคลัง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะและหลักประกันการเข้าถึงบริการสาธารณสุขอย่างถ้วนหน้า และอย่างมีประสิทธิภาพ

หมวด ๑

ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ

ข้อ ๓ ทุกภาคส่วนและประชาชนในอำนาจราษฎร์มีหน้าที่ร่วมกันในการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบสุขภาพ จากแนวทางบริโภค民以食為先 แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพทั้งทางกาย ทางจิต ปัญญาและสังคม

ข้อ ๔ คนในอำนาจราษฎร์จะร่วมกันให้ความสำคัญด้านสุขภาพเทียบเท่าด้านการประกอบอาชีพและสังคม

หมวด ๒

คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ

ข้อ ๕ ระบบสุขภาพจะต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ยึดหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการพึ่งตนเองและยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๖ เป้าหมายด้านสุขภาพของคนอำนาจราษฎร์คือร่วมกันป้องกันโรคและสร้างเสริมสุขภาพทุกครัวเรือนเมื่อเจ็บป่วยต้องได้รับการดูแลรักษาทันท่วงที่จากหน่วยบริการสาธารณสุขในพื้นที่

หมวด ๓

การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาวะ

ข้อ ๗ จัดให้มีระบบการป้องกันภัยจากการประกอบอาชีพ และ เตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ อำนาจราษฎร์

ข้อ ๘ คนในอำนาจราษฎร์ต้องได้รับการคุ้มครองหลักประกันสุขภาพที่ครอบคลุมประชาชนทุกคน

หมวด ๔

การสร้างเสริมสุขภาพ

ข้อ ๙ ให้หน่วยบริการสาธารณสุขในพื้นที่ มีการบริการด้านสาธารณสุข เชิงรุกอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย

ข้อ ๑๐ ให้มีการติดตามประเมินผล และทำการวิจัยชุมชนด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๑ มีระบบเตือนภัยด้านสุขภาพ ที่ประชาชนยอมรับ และนำไปใช้ได้จริง ในพื้นที่อำนาจราษฎร์ เช่น

การจัดตั้งหมู่บ้านลดเสี่ยง ลดโรค ,การปรับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร เป็นต้น

ข้อ ๑๒ สนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) อย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๓ ให้อบต.เป็นหน่วยงานหลักในการ สนับสนุนชุมชน องค์กร ร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการสร้างสุขภาพและการออกกำลังกายที่เหมาะสม

ข้อ ๑๔ อบต.ควรสนับสนุนให้ชุมชนมีการดำเนินงานด้านครอบครัวอุ่น อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ข้อ ๑๕ ทุกครัวเรือนจะร่วมสนับสนุนเงินสมทบในกองทุนสร้างสุขภาพ หรือ กองทุนอื่นๆที่มีในตำบล ไม่น้อยกว่า ๕๐ บาท / ครัวเรือน

หมวด ๕

การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ

ข้อ ๑๖ ครัวเรือนในอำเภอราษฎร์บูรณะจะเลี้ยงสุนัขไม่เกิน ๓ ตัวโดยได้รับการดูแลวัสดุและยาคุณกำเนิดจาก อบต.ทุกปี พร้อมทั้งมีการจัดทำทะเบียนสัตว์เลี้ยง เพื่อการตรวจสอบ

ข้อ ๑๗ ทุกครัวเรือนจะร่วมกันป้องกันกำจัดลูกน้ำยุงลายในและบริเวณบ้านของตนเอง หากมีการตรวจพบลูกน้ำติดต่อ กันมากกว่า ๒ ครั้ง ยินดีรับป้ายเตือน เพื่อร่วมกำจัดลูกน้ำต่อไป

หมวด ๖

การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ

ข้อ ๑๘ สถานบริการสาธารณสุขของอำเภอราษฎร์บูรณะ มีการพัฒนาคุณภาพ และมีมาตรฐานในการให้บริการครอบคลุมประชากรอย่างทั่วถึง สันับสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและการทำงานเชิงรุกในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพของประชาชนร่วมกับห้องถ่าย ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีระบบการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบสนับสนุนการจัดบริการสาธารณสุขที่จำเป็น เร่งด่วน

ข้อ ๒๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขสำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมาย เนพาะและมีข้อจำกัดในการเข้าถึงการบริการสาธารณสุข ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการหรือ ทุพพลภาพ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม อย่างเป็นระบบ ครบวงจร และมีประสิทธิภาพ

หมวด ๗

การส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย

การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

ข้อ ๒๑ อบต. และสถานบริการสาธารณสุข ควรส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

ข้อ ๒๒ อบต.และกศน.อำเภอ สนับสนุนการค้นหาและจัดทำข้อมูลคลังปัญญาท้องถิ่นเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

หมวด ๘

การคุ้มครองผู้บริโภค

ข้อ ๒๓ จัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคระดับตำบล โดยเน้นหนักที่สุขภาพประชาชน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๒๔ ร้านค้า/กลุ่มผลิตอาหารแปรรูปต่างๆในเขตอำเภอราษฎร์บูรณะต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมนุมคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อการควบคุมดูแลตามข้อตกลงร่วมกัน เน้นการจำหน่ายสินค้าและบริการที่ถูกต้องปลอดภัย ลด หรืองดการจำหน่ายสินค้าทำลายสุขภาพ

ข้อ ๒๕ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือ ทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสในสังคมต้องได้รับ ความคุ้มครองเป็นพิเศษ ตามสิทธิที่กฎหมายบัญญัติ และต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิต รู้เท่าทันสื่อ มีส่วนร่วมในการคุ้มครองผู้บริโภค

ข้อ ๒๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดนโยบาย และจัดให้มีแผน งบประมาณ ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกลไกในการคุ้มครองผู้บริโภค โดยบูรณาการงานคุ้มครองผู้บริโภคเข้าไปเป็น ภารกิจหลักของแผน โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคและผู้เกี่ยวข้อง

หมวด ๙

การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ

ข้อ ๒๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหลักในการสร้างความรู้ด้านสุขภาพ และจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมให้แก่กลุ่มองค์กรในพื้นที่ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสร้าง การจัดการ การสื่อสารและการเผยแพร่องค์ความรู้ ข้อ ๒๗ ให้ทุกครัวเรือนถือเป็นหน้าที่ในการมีตัวแทนเข้าร่วมประชุมประชาคมหมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ ๖ ครั้ง

หมวด ๑๐

การสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข

ข้อ ๒๘ ให้หน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนระบบการผลิตที่ให้ บุคลากรชุมชน ท้องถิ่นต่างๆ ให้มีโอกาสเข้าศึกษาและพัฒนาเพื่อกลับไปปฏิบัติหน้าที่ เป็นบุคลากรด้านสาธารณสุขในท้องถิ่น ของตนเอง โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน

หมวด ๑๑

การเงินการคลังด้านสุขภาพ

ข้อ ๒๙ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนจัดตั้งกองทุนสุขภาพ หรือกองทุนสวัสดิการอื่นๆ ของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคาม สุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งสนับสนุนให้มี ระบบการติดตาม ประเมินผลและการตรวจสอบเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

หมวดที่ ๑๒

สำนักธรรมนูญสุขภาพ

ข้อ ๓๐ สำนักธรรมนูญสุขภาพอำเภอราษฎร์ ตั้งอยู่ที่ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอราษฎร์โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย หน่วยบริการสาธารณสุข และผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่อำเภอราษฎร์ กำกับ ดูแล และขับเคลื่อนให้เป็นไปตามธรรมนูญสุขภาพอำเภอราษฎร์

หมวดที่ ๑๓

หมวดเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญสุขภาพฉบับนี้ให้ดำเนินการทบทวนเมื่อดำเนินการไปแล้ว ๑ ปี เพื่อให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป และ เพื่อประโยชน์แก่สุขภาพของประชาชนในเขตอำเภอราษฎร์ เป็นหลัก โดยให้ องค์กรบริหารส่วนตำบล สนับสนุนงบประมาณในการทบทวนปรับปรุง แก้ไขทุกๆปี โดยฉบับนี้

เริ่มใช้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๔